



Спеціалізований туризм

ТЕМА 7. ЕТНІЧНИЙ ТУРИЗМ

Етнічний туризм-

вид спеціалізованого туризму, основною метою якого є ознайомлення з матеріальною та духовною культурами певного етносу, що проживає зараз або проживав у минулому на відповідній території.

Термін «етнос» у перекладі з давньогрецької дослівно означав «не грек» і вживався греками щодо іноземних племен. Сьогодні цей термін – наукове поняття і вживається як еквівалент іншого давньогрецького терміну «демос» (народ), позначаючи всі історичні типи етнічних спільнот від племен до сучасних націй. І той, хто вирушає в путь задля того, щоб познайомитись з іншими народами, пізнати історію, повсякденне життя та культуру, здійснює етнічну туристичну подорож.

Класифікація етнічного туризму

За масштабом

- ▶ Внутрішній – здійснюється в межах країни звичного середовища, але на інші історико-етнографічні землі
- ▶ Зовнішній – здійснюється за межі країни звичного середовища до різних історико-етнографічних земель
- ▶ Прикордонний – здійснюється на незначну відстань за межі звичного середовища на різні історико-етнографічні землі сусідніх країн
- ▶ Середньо-віддалений – здійснюється на незначну відстань за межами звичного перебування, але далі, ніж прикордонний
- ▶ Далеко-віддалений – здійснюється на значну відстань.

Класифікація етнічного туризму

За тривалістю

- ▶ Довготривалий (до 1 року)
- ▶ Середньої тривалості (від 2 тижнів до кількох місяців)
- ▶ Короткотривалий (від 2 до 14 днів)

Класифікація етнічного туризму

За мотивами

- ▶ Науково-дослідницький – проведення досліджень
- ▶ Сентиментальний (ностальгічний) – відвідування родичів, відновлення родинних зв'язків
- ▶ Пізнавально-географічний – реалізація пізнавальних потреб.

Функції етнічного туризму

- ▶ Рекреаційна – відновлення фізичних сил, відпочинок
- ▶ Економічна – розвиток інфраструктури етнічного туризму
- ▶ Культурна – відродження тієї чи іншої культури
- ▶ Екологічна – раціональне використання природних рекреаційних ресурсів
- ▶ Виховна – формування національної свідомості
- ▶ Соціальна – залучення до соціальних цінностей (життя, здоров'я тощо)
- ▶ Політична – пізнання інших націй.

Національний музей народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського

Коломийський музей народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Йосафата Кобринського був заснований у 1926 році.

Постійні експозиції музею^[3]

- ▶ гобелени Михайла Біласа;
- ▶ меморіальна кімната відомого письменника та громадського діяча Андрія Чайковського;
- ▶ сакральне мистецтво;
- ▶ інтер'єр гуцульської хати;
- ▶ гуцульський одяг;
- ▶ гуцульські меблі.

Національний музей народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського



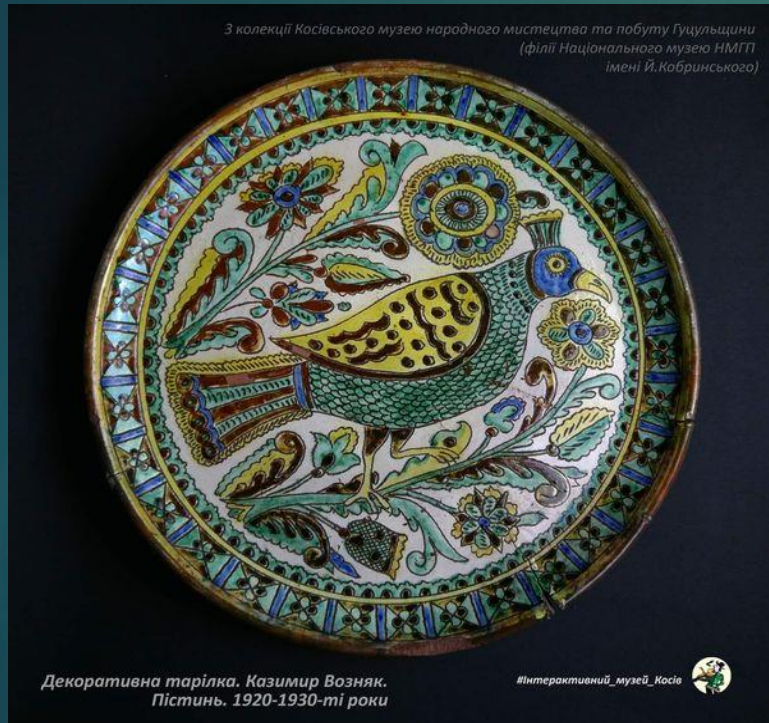
Косівський музей народного мистецтва та побуту Гуцульщини

- ▶ Косів здавна називають столицею народного мистецтва Гуцульщини. Саме тут зосереджувалися і розвивалися основні галузі народних ремесел: різьблення, гончарство, художнє ткання та вишиття, художня обробка металу та шкіри.

Косівський музей народного мистецтва та побуту Гуцульщини



Косівський музей народного мистецтва та побуту Гуцульщини



Етнографічний музей «Українська Слобода»

Музей просто неба, в якому зібрано найкращі зразки народної архітектури й побуту Слобідського краю. Розташований в с. Писарівка Золочівського району Харківської області.

Етнографічним осередком Слобожанщини стали сільські музеї-заповідники Золочівського району, а саме Етнографічний музей «Українська Слобода» у Писарівці, де зібрано кращі зразки народної архітектури й побуту Слобідського краю, та Літературно-меморіальний музей видатного народного мислителя Григорія Сковороди у Сковородинівці.

Етнографічний музей «Українська Слобода»



Музей етнографії та художнього промислу

єдиний [музей етнографії](#) в [Україні](#), що підпорядковується [Інституту народознавства Національної Академії](#)

Експозиція поділяється на два відділи: [етнографічний](#) (понад 44 000 [експонатів](#)) і мистецького промислу (понад 28 000 експонатів).

Однією із найчисельніших у збірці музею є колекція [українського народного одягу](#).^[1]

Довгий час Музей етнографії та художнього промислу у Львові був єдиним музеєм на теренах України, де зберігали [коптські](#) тканини — вироби перших християн Північного Єгипту, що зберегли основи мови стародавніх єгиптян. Мізерну кількість коптських тканин має лише [Національний музей мистецтв імені Богдана та Варвари Ханенків](#) у Києві.

Унікальною на теренах України стала і значна збірка [меблів](#), період виготовлення якої охопив шістьсот років (з XV до XX століття).

При створенні колекцій приділяли увагу зборам матеріалів суто українських — [кераміки](#) місцевих центрів, [ткацтво](#), вишивка, [сницарство](#) тощо. Для зборів нових експонатів використовують як звичні експедиції по селах, так і події мистецького життя краю, наприклад, культурні і фольклорні заходи на Співочому полі в місті [Тернопіль](#).

Музей етнографії та художнього промислу (м. Львів)



Приватні етнографічні музеї

- ▶ Приватний музей Довбуша в с. Космачі
- ▶ Харківський приватний музей міської садиби
- ▶ Регіональний музей етнографії сіл пониззя ріки Тересля
- ▶ Музей української домашньої ікони у м. Радомишль
- ▶ Музей гуцульського побуту, етнографії та музичних інструментів Романа Кумлика (сmt Верховина)

Приватні етнографічні музеї

▶ Харківський приватний музей міської садиби

Харківський приватний музей міської садиби був заснований у 2002 році. Серед головних напрямів діяльності – дослідження та відновлення історії Харкова і Харківської губернії, організація наукових експедицій, боротьба за збереження історичних об'єктів, створення сімейних архівів харків'ян.

Із початку заснування музеєм ведеться активна видавнича діяльність, зокрема регулярно видається "Харківський історичний альманах". У постійній експозиції музею знаходиться безліч історичних фотографій, книг та архівних документів, пов'язаних із містом Харковом і його жителями. Крім того, у музеї проходять різні виставки вузької тематики, наприклад фотовиставка, присвячена родині Мечникова, або виставка листівок із видами Харкова. Музей є лауреатом муніципальної творчої премії Харкова.

Приватні етнографічні музеї

- ▶ Приватний музей Довбуша в с. Космачі



Приватні етнографічні музеї

- ▶ Регіональний музей етнографії сіл пониззя ріки Тересля

У музеї зібрана колекція стародавнього чоловічого і жіночого одягу, вишивок і предметів побуту, що пов'язані з ткацтвом і вишиванням. Всі експонати зібрані по селах Тереслянської долини —Буштино, Вонігово, Ново-Барово, Тересля, Дулово, Угля, Чумалево і Кричево.



Приватні етнографічні музеї

- ▶ Музей української домашньої ікони у м. Радомишль

Музей української домашньої ікони та старожитностей «Душа України» входить до комплексу історико-культурного комплексу «Замок Радомисль», є унікальною принадою комплексу. Це також найбільший музей ікон у Східній Європі, а його експозиція предметів християнського мистецтва – найбільша християнська експозиція в Україні.



Приватні етнографічні музеї

- ▶ Музей гуцульського побуту, етнографії та музичних інструментів Романа Кумлика (сmt Верховина)

Приватний музей відкрито Романом Кумликом 7 січня 2000 року і розташовано у родинному будинку. Господар збирав матеріали протягом 30 років. Це — предмети побуту, давній гуцульський одяг, знаряддя праці, грошові знаки різних часів та багато цікавого про життя гуцулів. Особливою гордістю музею є колекція музичних інструментів.

